

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus VIII. De Renuntiationis effectu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

buerint, aut etiam proposuerint (videlicet Ecclesiæ bonum, aut ipsorum salutem; tametsi postea vel suasionibus aliorum, quæ sua sunt, quærentium, vel propria levitate revocare velint) audiendi haud sunt.

Dixi, antequam Superior licentiam concessit; ergo non, postquam licentiam concessit; sed hoc dupliciter fieri potest; 1. si licentiam concessit *absolutè*; & tunc revocare non potest; 2. si concedendam alteri *commisit*, cum clausula, *si iusta renuntiandi causa sub sit*, vel expediens judicaverit; & hoc casu in prudentis Commissarij arbitrio erit, revocationem admittere, vel rejicere.

ARTICULUS VIII.

De Renuntiationis effectu.

Prinicipalis effectus renuntiationis, legitime factæ, est, quod beneficium taliter renuntiatum *vacet*, quin illum jus amplius renuntianti competit, c. 3. h. t. ubi Alexander III. *Quoniam*, inquit, Ecclesia S. Nicolai à Rubeo soluta est, propter tacitam ejus renuntiationem, quam fecit, petendo, & recipiendo ea, que Ecclesiæ donat: ideo Abbatem S. Nicolai, & socios ejus, compelli non posse ad recipiendum Rubeum: quamvis rogari possint, ut eum, de novo, in fratrem, & Canonicum, ex gratia, recipere dignentur; id, quod etiam colligitur ex c. *Super hoc 5. eod. &c. si te 2. eod. in 6.* quod procedit, sive habuerit jus in re, sive tantum jus ad rem, c. 6. h. t. & ne videatur illusisse Superiori, cogi potest, ad resignandum, si à Superiori instanter licentiam, pro animæ suæ bono, petijt, & obtentâ licentiâ uti non vellit, c. *quidam 12. h. t.*

2101. Quæres, an renuntians, redire possit ad beneficium renuntiatum, *ex novo titulo?*

licet renuntiatio fuerit jurata? Resp. quod sic, ex c. *Cum inter 2. h. t.* Cùm enim inter Petrum Gaufridi, & quosdam alias Canonicos diu fuisse agitata controversia super beneficio Ecclesiastico, & pertinentibus juribus (videlicet, stallio in choro, loco in Capitulo) & tandem Petrus cessisset jure, si quod ei competeteret, juramento se obstringens, quod beneficium istud petere amplius nollet; postea verò Pontifex Romanus idem beneficium Petro conferri mandasset, si major pars Capitularium consensum dederit, quæsum fuit, an iuramentum obstatre debeat, quod minus Petrus dictum beneficium obtineat? respondit Pontifex: si major pars Capitularium consensum præbuit: Petrum, non obstante iuramento suo, in possessione beneficij, in quo Pontificia autoritate investitus est, defendendum esse.

Quæres 2. an idem procedat, si quis beneficio renuntiet ob crimen, & factus sit Religiosus penitentia agendæ causâ: 2. quod non; sic enim habetur in c. *post translationem 11. h. t.* Huic quæstioni adjungi potest altera, an Episcopus, qui causâ humilitatis, Monachus efficitur, ad Pontificatum redire valeat? Resp. de hoc agi in c. 45. *cans. 7. q. 1.* quod desumptum est ex Synodo sub Joanne VIII. & sic habet: *hoc nequaquam apud nos habetur, ut, quicunque de Pontificali ordine ad Monachorum, id est, pénitentium descendere vitam, ulterius possit ad Pontificatum reverti.* Præcepit Sancta Synodus, ut quicunque de Pontificali dignitate ad Monachorum vitam, & ad penitentia descendenter locum, nequaquam jam ad Pontificatum resurgat. *Monachorum enim vita subjectionis habet verbum, & discipulatim; non, docendi, presidendi, vel pascendi alios.*

**

QUESTIO X.
INTITULUM X. DE SUPPLENDANE
GLIGENTIA PRÆLATORUM.

2103. Per negligentiam hic intelligitur omissionis eius, quod Prælati in beneficiorum provisionibus præstare debent; quamvis etiam incidenter de alijs omis-

sionibus hic agatur. Quæstio potissima est, per quos ejusmodi Prælatorum negligentia suppleri debeant, ne earum causâ Ecclesiæ damnum patientur. Pro resolut.